

ת"פ 13643/03/19 - מדינת ישראל נגד סיאף אבו סלמי

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"א סיוון תשפ"א
01 יוני 2021

ת"פ 13643-03-19 מדינת ישראל נ' סלמי

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לאונורה (לני) מונטיליו סגל והמתמחה רן נוראל

נגד

הנאשם

סיאף אבו סלמי

ע"י ב"כ עו"ד שחאדה אבו מדיעם

הכרעת דין

כתב האישום והשתלשלות הדיון

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

- נסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 415 רישא, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 רישא לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה, קשר הנאשם עם אחר, כי יגש במקומו לבחינה פסיכומטרית של המרכז הארצי לבחינות והערכה באוניברסיטת בן-גוריון ויצג עצמו בשמו של הנאשם ובפרטיו, וזאת בכדי שהאחר, יקבל ציון גבוה בבחינה הפסיכומטרית - ציון שלא עלה בידי הנאשם להשיג בכוחות עצמו.

בהמשך לקשר הנ"ל ולשם קידומו, בתאריך 01.04.2015, במועד ובמקום הבחינה, התחזה אחר לנאשם בכך שהציג תעודת זהות על שמו של הנאשם, והשתתף בבחינה במקום הנאשם.

במענה לכתב האישום, כפרה ההגנה בעבירות וטענה, כי הנאשם הוא זה שנבחן בשתי הבחינות - הן בבחינה המקורית, נושא כתב האישום והן בבחינה המשווה, שנערכה בעקבות החשד שהתעורר כלפיו.

מטעם התביעה הושמעו כלל העדים:

- ע.ת. 1 - מר אמנון בצלאל - מומחה להשוואת כתב יד ולבדיקת מסמכים;
- ע.ת. 2 - הגב' יעל יונה - רכזת מהימנות הערכה וקב"ט המרכז הארצי לבחינות ולהערכה;
- ע.ת. 3 - פקד לאה גוז - המעבדה לבדיקת מסמכים של האגף לחקירות ומודיעין, המטה הארצי, משטרת ישראל;
- ע.ת. 4 - רס"ב גבריאל מסד - חוקר ביחידת הונאה מחוז דרום של משטרת ישראל.

עוד הוגשו, מטעם התביעה המוצגים הבאים:

- חוות דעת מומחה להשוואת כתב יד, על נספחיה, נערכה על ידי ע.ת. 1, וכן תיק עבודה - ת/1;
- דוגמאות מוגדלות שהוכנו מתוך המסמכים שבת/1 (התקבלו כראיית עזר) - ת/2;
- תצלום תעודת הזהות של הנאשם - ת/3;
- חוות דעת השוואת כתבי יד מטעם העדה ע.ת. 2 - ת/4;
- הגדלות מתוך דוגמאות כתב היד - ת/5;
- אמרת הנאשם מיום 04.08.2016, שעה 11:00, מסומנת 3 בתיק החקירה - ת/א6;
- טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה מיום 04.08.2016, מסומן י"ד בתיק החקירה - ת/ב6;
- אמרת הנאשם מיום 26.02.2018, שעה 12:42 - ת/א7;
- טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה מיום 26.02.201 - ת/ב7;
- בקשה למתן צו לקבלת נתוני תקשורת, בצירוף הצו, מסומנת כ"ט בתיק החקירה - ת/א8;
- תוצאות מחקרי התקשורת, מסומנים ל"א בתיק החקירה - ת/ב8;
- טופס לוואי למוצגים מיום 27.09.17, מסומן כ"ח בתיק החקירה - ת/א9;
- טופס לוואי למוצגים מיום 18.02.18, מסומן כ"ג בתיק החקירה - ת/ב9;

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

כן הוגשו, מטעם ההגנה, המוצגים הבאים:

- זכ"ד מאת ע.ת. 4 - רס"ב גבריאל מסד - מתאריך 13.02.2018, מסומן כ' בתיק החקירה - נ/1;
- זכ"ד מאת ע.ת. 4 - רס"ב גבריאל מסד - מתאריך 13.02.2018, מסומן כ"ד בתיק החקירה - נ/2.

הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב, לאחר שניתנו מספר ארכות לשם כך.

מכאן - הכרעת דין זו.

סקירת התמונה הראייתית

להלן, תובא סקירה של הראיות הצריכות לעניין, לצורך הכרעה בנקודה שבמחלוקת, שהיא - האם הנאשם הוא אשר נבחן בבחינה נושא כתב האישום.

ראיות התביעה

בחוות הדעת ת/1 קבע המומחה ע.ת. 1, כי לא מצא זהות בין כתב היד, שבגליון התשובות אשר סומן על ידו באות א' - הוא המבחן שבמחלוקת, כלומר - הבחינה נושא כתב האישום - לבין הדוגמאות שנתקבלו לבדיקה; וכי מסקנתו מבוססת על הבדלים ועל ניגודים בתכונות הכתיבה בין כתב היד שבמחלוקת לבין הדוגמאות.

בחקירתו הראשית, הסביר העד המומחה, כי המסקנה אליה הגיע היא הדרגה הגבוהה ביותר במקרה של שלילת זהות בין המסמכים, כלומר - שמדובר בשני כתבי יד שונים.

העד השווה את המבחן שבמחלוקת אל מול דוגמאות כתב יד וכן רשימת הנבחנים, שם חתם הנאשם. העד הדגים לבית המשפט שינויים בכתיבת אותיות רבות ושונות, אותם ניתן לראות, גם בעין הדיוט, בין הכתב במבחן שבמחלוקת לבין מסמכי ההשוואה. השינויים הודגמו יפה בדוגמאות המוגדלות - ראיית העזר ת/2. בין היתר, הצביע העד על שינויים משמעותיים באותיות א', ב', ד', ה', ח', מ', ס'. שינויים משמעותיים פחות נמצאו באותיות ע', ת'. בספרות, הדגים העד שינויים משמעותיים בספרות 2, 8.

בחקירתו הנגדית, סיפר העד, כי עוסק בתחום השוואת כתבי היד מזה כ-43 שנים (כך במועד מסירת העדות).

העד ערך, עד כה, כ-7,000 בדיקות של כתבי יד ולא נמצאה באף אחת מהן טעות רצינית.

עוד סיפר, כי במעבדת השוואת כתבי היד עוברת כל חוות דעת ביקורת של מומחה נוסף.

העד סיפר, כי מכיר את השפות עברית, ערבית ואנגלית. בשפות אחרות, אותן אינו מכיר - יוכל לבדוק זהות חתימה או זהות כתבי יד אך יהיה לו קשה לקבוע שוני בין כתבי המסמכים.

עוד הוסיף העד, כי כתב היד בכלל הדוגמאות שנמסרו לו להשוואה, היה עקבי, גם אם היו וריאציות בין אותיות שהן בגדר "תחום השתנות טבעי של כתב", כלומר - מי שכותב אותיות עלול לכתוב אותן מעט אחרת בכל פעם. העד אישר, כי כתב יד יכול להשתנות, באופן מסוים, לאורך זמן אך במקרה דנן - הדוגמאות שקיבל, נכתבו בהפרש של חודשים ספורים ובכל מקרה, במשך שנה אחת, תקופה במהלכה אין חלים שינויים משמעותיים.

העד נשאל, האם מצב רוחו של אדם, או לחץ קיצוני עלול לשנות את כתב היד והשיב, כי מצב נפשי עשוי להשפיע על כתב היד, למשל בפרמטרים כגון גודל האותיות, הרווחים, שיפועי הכתיבה - אך הדבר לא יתבטא בשינויים מהותיים, שכן הכתב מבוסס על הרגלים.

העד אישר, כי ככל שהיו מוצגות לו יותר דוגמאות - יכול היה לבדוק יותר טוב. עם זאת, הסביר, כי כמות הדוגמאות, שהיתה ברשותו, היתה מספיק גדולה על מנת לקבוע את מה שכתב בחוות הדעת.

במענה לשאלה, האם לא היה עליו להשוות גם תוכן בערבית, השיב העד, כי כלל המסמכים שהועברו אליו להשוואה - היו בשפה העברית ולכן לא היה צורך בכך. כשנאמר לו, כי באחד המסמכים היה תוכן בשפה הערבית השיב, כי לא היה זקוק לדוגמה זו, שלא היתה קשורה להשוואה.

לשאלת בית המשפט, הבהיר העד, כי הסבירות שחוות דעתו היתה משתנה אם היו מוצגות לו דוגמאות נוספות היא קטנה ביותר וכי מה שציין קודם לכן, בנוגע לכך שטוב לקבל כמות גדולה ככל הניתן של דוגמאות - היה תיאורטי. העד שב על מסקנתו, כי דרגת אי הזהות שמצא במקרה דנן היא הדרגה החזקה ביותר בה נוהג להשתמש.

ע.ת. 2, שהיא האחראית על איתור מעשי רמייה מטעם המרכז הארצי לבחינות והערכה, מסרה, בחקירתה הראשית, כי קיימות כל מיני בדיקות שנערכות במטרה לגלות זיופים בבחינות. אחד המקרים בהם תיערך בדיקה כאמור, היא כאשר המערכת הממוחשבת מנפקת חיזוי על שיפור חריג בציון הבחינה.

ציון הבחינה הפסיכומטרית נע בין סולם של כ-200 ל-800. במקרה דנן, בבחינה הראשונה בה נבחן הנאשם, בשנת 2007, זכה לציון 306. לאחר כשנה, בשנת 2008, זכה לציון 318. ואילו בבחינה נוספת, שהיתה אמורה להיות המבחן השלישי שעשה - בשנת 2015 - "קפץ" הציון ל-506.

עוד סיפרה העדה, כי על פי הנסיון המצטבר של המרכז, בדרך כלל, יבוא השיפור המשמעותי בין הבחינה הראשונה לשנייה וממוצע הציונים של שיפור מגיע עד 50 נקודות. במקרה דנן, השיפור היה מעל 180 נקודות וזה חריג.

עניין נוסף שעורר חשד, היה שינוי בכתובת, שנמסרה בין הבחינה נושא כתב האישום לבין הבחינות הקודמות.

בעקבות החיוויים החריגים - זומן הנאשם לבחינה חוזרת, שנערכה בתאריך 06.05.15. בבחינה זו, זוהה הנאשם על ידי תעודת זהות ביומטרית וכן רישיון נהיגה - ת/3. בבחינה החוזרת - זכה הנאשם לציון 357. זאת, על אף שהבחינה החוזרת הכילה בדיוק את אותן שאלות, שהופיעו במבחן נושא כתב האישום. הציון, שהושג הפעם, היה תואם עקרונית לציונים, שהיו בבחינות הישנות.

העדה הבחינה, בעין הדיוט, בשוני בין כתב היד בבחינה נושא כתב האישום לבין יתר הבחינות.

לאור הצטרפות כל הנסיבות הללו - נפסלה הבחינה נושא כתב האישום.

כתבי היד הועברו לבדיקת מומחה.

מספר הטלפון של הנאשם, כפי שנמסר בבחינה נושא כתב האישום - הוא: 050-2121046.

העדה הסבירה את חשיבותה של הבחינה הפסיכומטרית, המשמשת לצורך קבלה ללימודים במוסדות להשכלה גבוהה, הן אוניברסיטאות והן מכללות.

בחקירתה הנגדית, מסרה, כי אורך הבחינה הפסיכומטרית שלוש - שלוש וחצי שעות, כשהיא נפתחת במטלת כתיבה, שאורכה 35 דקות ולאחר מכן - קיימים פרקים של שאלות "סגורות", כלומר - שאלות ברירה.

במקרה של הנאשם - נערכה הבחינה בשפה הערבית.

לנאשם הוסבר, שהוא מוזמן לבחינה חוזרת, כדי לבדוק את מהימנות הציון. העדה נשאלה, מדוע לא ביקשה מהמומחה לערוך השוואה גם בין הכתב שבמטלת הכתיבה במבחן, שנכתבה בשפה הערבית והשיבה, כי כל החומר הועבר למומחה וכי המומחה בודק בשפה העברית ולכן התרכזו במסירת דוגמאות כתב בעברית.

לשאלה, מדוע התעכבה בדיקת המומחה - השיבה העדה, כי מועברים אליו תיקים רבים לבדיקה.

לשאלה, אם אין זה יתכן, ששיפור הציון נובע מכך שהנאשם שיפר את יכולותיו, בין היתר בשפה האנגלית השיבה, שגם אם כך הדבר - "זה לא בסולם שלנו", כלומר, שיפור הציונים הוא מעבר לרמה המקובלת. העדה הוסיפה, כי אם אכן היה משפר את יכולותיו - היה הדבר בא לידי ביטוי גם בבחינה החוזרת, שנערכה לו בסמוך לאחר הבחינה נושא כתב האישום.

בחקירתה החוזרת, פירטה העדה את הישגיו של הנאשם בפרקים השונים שבבחינות השונות, וזאת לאור טענת ההגנה, כי שיפר יכולותיו בשפה האנגלית. לדברי העדה - בבחינה הראשונה, שנערכה בשנת 2007, קיבל ציון 68 בפרק האנגלית. בבחינה השנייה, משנת 2008, זכה לציון 67. בבחינה נושא כתב האישום - קיבל הנבחן ציון 89 ואילו בבחינה החוזרת ירד הציון ל-63.

בתחום החשיבה הכמותית, בבחינה הראשונה, משנת 2007 - זכה הנאשם לציון 73. בבחינה השנייה, משנת 2008 - זכה לציון 76. בבחינה נושא כתב האישום - זכה לציון 117 ואילו בבחינה החוזרת - ציון 81.

בתחום המילולי - בבחינה משנת 2007 - ציון 57. בבחינה משנת 2008 - ציון 60. בבחינה נושא כתב האישום - ציון 91. בבחינה החוזרת - 74.

בחוות הדעת - ת/4, מטעם העדה המומחית ע.ת. 3, קבעה, כי לא מצאה התאמה בתכונות הכתיבה בין רישומי כתב היד בטופס הבחינה נושא כתב האישום לבין דוגמאות כתב היד שקיבלה לבדיקה.

בחקירתה הראשית, סיפרה העדה, כי משמשת כמומחית בתחום בדיקת מסמכים והשוואת כתבי יד במטה הארצי של משטרת ישראל.

העדה הצביעה על הבדלים נוספים בין כתב היד בבחינה שבמחלוקת - נושא כתב האישום - לבין כתבי היד בדוגמאות שקיבלה לבדיקה, מעבר לאלה שפורטו בעדותו של המומחה ע.ת. 1. בין היתר - פריסת הכתב במרחב: בבדיקה נושא כתב האישום, הכתיבה מצומצמת, המילים קרובות זו לזו ויש שוליים רחבים מצד שמאל. בכתבי היד שנמסרו להשוואה - הכתב פרוס על פני כל משבצת התשובה, וכמעט שאין שוליים.

הבדל נוסף - נמצא בשיפוע הכתיבה: בבחינה שבמחלוקת - נושא כתב האישום - אין כמעט שיפוע בכתיבה. האותיות ניצבות ישרות. בכתבי היד שנמסרו להשוואה - יש שיפוע תוך הטיה שמאלית של רוב האותיות.

עוד הבדל נמצא בגודל כתב היד: בבחינה שבמחלוקת - נושא כתב האישום - הכתב קטן יותר ובמסמכים, שנמסרו להשוואה - הכתב גדול ותופס את כל המשבצת.

העדה הפנתה להבדלים משמעותיים באותיות ו', ז', י' (בנוגע לאות זו - ההבדל הוא בגובה בה נכתבת לעומת יתר האותיות בשורה), ם', ת'.

הבדל נוסף, שהוא בבחינת "ניגוד חזק", כלומר - ניגוד המבוסס על תכונות בלתי מודעות של הכותב - מתבסס על מיקומם של האותיות זו ביחס לזו, כיווני הכתיבה ומבנה הכתיבה.

בחקירתה הנגדית, מסרה העדה, כי עוסקת בתחום השוואת כתבי היד החל משנת 2011 וכי עד כה ערכה, להערכתה, עשרות חוות דעת. כל חוות דעת - עוברת בדיקה נוספת של מומחה אחר טרם שתצא מהמעבדה. במקרה דנן - נבדקה חוות הדעת על ידי המומחית קרן ניסן. בדיקה נוספת, ברמה המנהלתית - נערכת על ידי ראש המעבדה. הבדיקות הנוספות, אינן מופיעות על גבי חוות הדעת אלא על כריכת תיק העבודה של חוות הדעת.

לשאלה, האם ניתן למצוא אנשים שכתב היד שלהם זהה, השיבה העדה, כי ניתן למצוא אנשים עם כתב דומה, אך לא כתב, שהוא זהה בכל המאפיינים ובכל הפרמטרים.

לשאלה, האם אדם יכול לכתוב אות מסוימת בצורות שונות השיבה העדה, כי קיימות וריאציות בכתיבה, אך יש בסיס משותף לכתב וזאת היות שאדם בוגר מסגל מאפייני כתיבה, שייחודיים רק לו.

לשאלה, האם כתב ידו של אדם לא משתנה כשהוא מתבגר השיבה העדה, כי הכתב מבוסס על הרגלי כתיבה ומאפייני כתיבה והם נשמרים למשך כל חייו הבוגרים.

לשאלה, האם מצב נפשי משפיע על הכתיבה השיבה, שיש פרמטרים שמהם ניתן לזהות השפעה של מצב נפשי, למשל - כתיבה בצורה לחוצה על הנייר; רעד; כתיבת אותיות גדולות או קטנות יותר. אך גם אז - הרגלי הכתיבה ומאפייני הכתב - אינם משתנים.

בדיקת העדה אינה מבוססת רק על אות אחת, אלא על מכלול הדוגמאות, שהועברו לעיונה.

ההגנה הפנתה את העדה לשינויים מסוימים בין האותיות בדוגמאות, שנלקחו בוודאות מהנאשם.

העדה השיבה, כי מדובר בווריאציות שונות, אך לא בניגוד.

העדה אישרה, כי ככל שכתבי היד, שנמסרו לה לבדיקה, מכילות דוגמאות מועטות - זה מקשה על הבדיקה. אך במקרה דנן, מסרה העדה, כי היו די דוגמאות על מנת להגיע למסקנות.

העדה אישרה, כי ביקשה דוגמאות כתב יד נוספות של הנאשם ממשטרת ישראל והן נמסרו לה.

העדה אישרה, כי היתה מודעת לכך, שנערכה חוות דעת נוספת במקרה זה, אך לדבריה, לא ידעה מה תוכן חוות הדעת. לדבריה, כל מומחה אחר במעבדה היה רואה זאת גם הוא.

לשאלה, האם העובדה, שהנאשם כתב בשפה, שאינה שפת אמו - עלולה לגרום לשינוי כתב היד בין מסמכים שונים

השיבה, כי ניתן להבחין במי שאינו כותב בשפת אמו, אך גם במקרה כזה נשמרים הרגלי הכתיבה אצל אותו כותב.

בחקירתה החוזרת, מסרה, כי בחלוף שנים רבות - עלול להיות שינוי מסוים בכתב, אך במקרה דנן - הדוגמאות שנמסרו היו ממועדים סמוכים ולא היה מדובר בפער של שנים.

ע.ת. 4 - חוקר יחידת הונאה דרום, אשר חקר את המקרה, זומן לעדות במועד השני, שנקבע לשמיעת הראיות, וזאת לאחר שבמועד הראשון - ויתרו הצדדים על העדות.

בחקירתו הראשית, סיפר העד, על אופן סימון המסמכים והעברתם למעבדה והוגשו באמצעותו טפסי הלוואי למוצגים ת/9א' - ב' (לאחר שאמרות הנאשם וכן מחקרי התקשורת, עם הצו הנוגע אליהם, הוגשו בישיבה הקודמת, מבלי להעידו).

בחקירתו הנגדית נשאל העד, מדוע נערך איכון רק בנוגע לאחד ממספרי הטלפון שנמסרו על ידי הנאשם והשיב, כי רק לגבי מספר אחד היתה הצלבה, אל מול המספרים שנמסרו על ידו בבחינות.

כשנשאל, מדוע העביר את חוות הדעת של ע.ת. 1 אל המומחית במטה הארצי - ע.ת. 3 השיב, כי נוהג להעביר למעבדה את כל החומר הרלוונטי. העד אף אישר, כי עם העברת המסמכים, הוא נוהג לשוחח עם המעבדה ולהסביר מה יש בתיק ומה צריך לבדוק.

לבקשת ההגנה, הוגשו המזכרים המתעדים שיחות העד עם המעבדה - נ/1-נ/2.

בחקירתו החוזרת, דיין העד, כי בטופס הלוואי למוצגים ת/9ב', המסומן כ"ג בתיק החקירה, נפלה טעות במספר המוצג, בכך שנשמטה הספרה 0 בסוף.

פלט מחקרי התקשורת ת/8ב' מפרט מספר לא מבוטל של שיחות ומסרונים, שנוהלו ממספר הטלפון, שמסר הנאשם למרכז הארצי לבחינות והערכה, בשעות התנהלותה של הבחינה נושא כתב האישום יותר מ-10 שיחות ואף מספר לא מבוטל של מסרונים. כמו כן, השתמש הנאשם מספר פעמים בשירותי האינטרנט - כל זאת בשעות שבין 14:30 עד 18:00 ביום 01.04.15.

עד כאן ראיות התביעה.

ראיות ההגנה

התביעה הגישה, במהלך פרשתה, את אמרות הנאשם.

באמרה הראשונה - ת/6א' - אשר נגבתה ביום 04.08.16, מסר הנאשם את מספר הטלפון שלו, את המספר: 058-2121046 ובמשבצת "טלפונים נוספים" מסר את המספר: 050-2121046. אמרה זו נגבתה לאחר היוועצות בעורך דין. גרסת הנאשם היתה, כי הוא עצמו נבחן בבחינה נושא כתב האישום וכי בבחינה החוזרת - לא השקיע כלל.

באמרתו השניה - ת/7א' - אשר נגבתה ביום 26.02.18, מסר שוב, בכותרת - את אותם טלפונים שמסר באמרה הקודמת, אך כאשר הוטחו בפניו תוצאות מחקרי התקשורת והאיכונים, מהם עולה, כי במועד הבחינה נושא כתב האישום לא היה במקום בו נערכה - השיב, כי יש לו שלושה קווי טלפון הוא מסר את מספריהם. עוד הוסיף, כי המספר המתחיל ב-058 - נמסר על ידו בטעות.

בבית המשפט, בחר הנאשם להעיד - לאחר שהוסברו לו האפשרויות העומדות בפניו ומשמעות הבחירה בכל אחת מהן.

הנאשם סיפר, בחקירתו הראשית, כי הוא בן 31, אב לשלושה, סיים לימודי טכנולוגיה רפואית, עבד בבית החולים סורוקה.

הנאשם נרשם ללימודי רפואי ברומניה אך חזר לאחת שנה אחת, לדבריו, לאור כך שהדרדר מצבו של סבו.

בנוסף, לנאשם עסק משפחתי בתחום מחזור המתכות.

לדברי הנאשם, מחזיק שלושה מספרי טלפון, האחד - היה ברשות סבו, השני - ברשות אשתו, והוא רשום על שמו כדי שיוכל לאתר את מיקומו בכל זמן. בכל פעם הוא "זורק" מספר אחר מהשלושה.

הנאשם ניגש לבחינה פסיכומטרית אך לא קיבל תוצאה, עד שהגיע אליו מכתב ובו נאמר שחייב לגשת לירושלים לעשות בחינה נוספת. לאחר שעבר את הבחינה הנוספת בירושלים, זומן לחקירה ובהמשך קיבל מכתב, כי תיק החקירה נגדו נסגר.

הנאשם לא המשיך לעסוק בנושא הבחינה הפסיכומטרית היות שוויתר על לימודיו האקדמיים וזאת בשל כך שבינתיים החליט להישאר בעבודתו.

בחלוף זמן - זומן שוב לחקירה.

לטענת הנאשם, כל אדם יכול לכתוב בשיטות כתיבה שונות "מרוב לחץ". בערבית יש 10 שיטות כתיבה שונות. ערבי שכותב בשפה העברית לא יכול לכתוב כמו ישראלי אלא כותב בשיפוע ויש לו שגיאות.

הנאשם הוסיף, כי אם בבחינה הראשונה לא היה מדובר בכתב שלו - לא היה ניגש לירושלים לעבור את הבחינה החוזרת.

הנאשם טען, כי אין כל סיבה שייתן לאדם אחר להיבחן במקומו.

כשנשאל בנוגע לפער בין ציון הבחינה נושא כתב האישום לבין הבחינה החוזרת טען, כי לקראת הבחינה הנזכרת בכתב האישום - למד ועבד עם אנשים שהם סטודנטים, העוזרים אחד לשני, אבל בבחינה החוזרת הלך רק כדי "להתפטר מזה" ולקבל ציון, לרשום "וי נוכחות".

בחקירתו הנגדית, סיפר, כי עבד בבית החולים "סורוקה" בתפקיד "טכנאי דמים", כלומר מי שאחראי על נטילת דם ממטופלים. באותה תקופה - עבדה אשתו בתפקיד כלשהו מטעם משרד הבריאות.

לדבריו, ביקש לעבור את בחינת הפסיכומטרי על מנת להשלים עוד תואר, כדי שיוכל להתקדם בעבודתו ואף להרוויח יותר.

לדבריו, על אף שבאותה תקופה - עבד במשמרות בבית החולים - התכוון לבחינה תוך כדי המשמרות, כשעובדים אחרים עזרו לו וגם למד בבית דרך האינטרנט. לדבריו, אינו מאלה שיושבים ומשקיעים בלימודים, היות שהוא אב למשפחה והוא עובד.

לדבריו, מאז הבחינות הראשונות שעבר, חלפו כ-6 שנים, במהלכן למד באופן עצמאי, עשה מבחנים, נגע בכל תחום "לאט-לאט", "בקטנה כזה".

לדבריו, כשהתקשרו אליו מטעם המרכז הארצי לבחינות והערכה, אמרו לו שאם הוא רוצה לקבל את הציון, עליו להגיע אליהם. למרות זאת, לא שאל מדוע ולא חשב, שמדובר במצב חריג.

לדבריו, אינו זוכר מה בדיוק נאמר לו כאשר הגיע לירושלים, אך מישהי אמרה לו, ששלח אדם אחר להיבחן במקומו והוא השיב - שהוא זה שנבחן.

לדבריו, באותו מבחן חוזר בירושלים - היה ב"לחץ", לא השקיע, יש שאלות שלא הסתכל עליהן אלא סימן את התשובה והחליף דף. יתכן גם שהיה לאחר משמרת לילה.

כשנאמר לו, כי פער הזמן בין המבחן נושא כתב האישום לבין המבחן החוזר בירושלים היה חודש ומחצה בלבד וכי רמת הידע שלו לא היתה אמורה להשתנות, שב על כך, שהיה ב"לחץ" ויכול להיות שהיה עייף מעבודת לילה.

כשהוטח בפניו, שהמדובר היה באותו מבחן שעשה קודם לכן וזה אמור להיות אפילו יותר קל ופחות מלחיץ, חזר על כך, שלא השקיע בקריאת השאלות והוסיף, שהגיע באיחור למבחן החוזר.

כשנאמר לו, שניתן לו את אותו הזמן למבחן החוזר השיב, כי היו לו לחצים מהבית ומהמשפחה.

לדבריו, גם כאשר למד במכללה באשקלון, היו מצבים שלפעמים היה לו "ציון קופץ".

כשנאמר לו, שגם במבחן "אמירים" שעשה (מבחן הבדוק את רמת האנגלית בלבד), קיבל ציון דומה לציון בפרק האנגלית במבחנים הפסיכומטריים, למעט המבחן נושא כתב האישום חזר על כך, שה"לחץ" משפיע עליו.

כשהוטח בפניו, שכתב ידו במבחן נושא כתב האישום שונה מכתב היד ביתר הבחינות וכי שני מומחים העידו על כך השיב - כי יכול לכתוב "עשר סוגים של כתיבה". כשנאמר לו, כי יש תכונות בכתב שאינן משתנות השיב, כי הוא שכתב הכל.

לטענתו, בבחינה נושא כתב האישום היה עם מספר טלפון אחר מזה שמסר במשטרה. מספר הטלפון, שמסר במשטרה - 050-2121046 - נמסר בגלל שהוא "תמיד זמין" אפילו שהוא לא תמיד אצלו אלא לפעמים הוא בבית. הטלפון עם מספר זה לא היה עליו ביום הבחינה. הוא היה בבית או בתיקון. אינו זוכר אם לאחר המבחן - אותו הטלפון חזר להיות עליו באותו היום.

לדבריו, יש ימים שנוטל עמו שני מכשירים - "מה שאני מוצא זה אני לוקח". בכל מקרה, אם מחפשים אותו בטלפון אחר - אשתו מעבירה את הפונים אליו.

לדבריו, אמר לחוקר בחקירה הראשונה, שיש לו מספר טלפון אחר, אך הוא לא רשם זאת.

כשהוטח בפניו, כי בכל מקרה, שני המספרים שמסר - המספר שמסר בחקירה הראשונה והמספר שמסר בבית המשפט - הוציאו שיחות בשעות הבחינה, השיב, כי לפעמים אשתו מתקשרת אליו ממספר חסום.

כשהוטח בו, כי גם לפני הבחינה נושא כתב האישום ישנן שיחות מוקדם בבוקר ומכאן - שעבד במשמרת לילה גם אז - השיב, כי אינו מבין את השאלה.

כשהוטח בפניו, כי מספר הטלפון שמסר בחקירה הראשונה "טייל" ביום הבחינה בגרנד קניון, ברהט, בקיבוץ שובל, באזור רדיו-דרום וכי מכאן - שלא היה בבית וגם לא היה בתיקון, השיב, כי מסתובב עם שני טלפונים.

כשנשאל, האם יתכן שאשתו מסתובבת עם הטלפון בשעה 03:00 בלילה מחוץ לבית השיב, כי אם הטלפון הסתובב

בלילה - הוא היה ברשותו.

מטעם ההגנה הוגשו גם המזכרים מאת ע.ת. 4 - נ/1-נ/2 - המתעדים שיחות שלו עם מעבדת השוואת כתבי יד במטה הארצי.

עד כאן ראיות ההגנה.

טענות הצדדים

התביעה ביקשה לאמץ את חוות דעתם של עדי התביעה 1, 3 - המומחים לזיהוי כתב יד וכן את עדותה של רכזת המהימנות וההערכה במרכז הארצי לבחינות ולהערכה - ע.ת. 2.

התביעה הצביעה על הפער הבלתי מסתבר בין ציון הבחינה נושא כתב האישום לבין הציון בכל יתר הבחינות שבהן השתתף הנאשם, לרבות הבחינה החוזרת ואף מבחן "אמירים" (בנוגע לציון באנגלית).

לטענת התביעה, שני המומחים שבדקו את כתבי היד - עבדו במקצועיות ושללו את טענות ההגנה. בנוסף נטען, כי אין פסול בכך, שחוות דעת המומחה ע.ת. 1 הוצגה למומחית ע.ת. 3.

התביעה מבקשת שלא לקבל את גרסת הנאשם, שאינה אמינה ואינה עקבית.

התביעה טענה, כי לא עלה בידי הנאשם ליתן הסבר מניח את הדעת לפער הציונים ולשוני בכתבי היד.

התביעה טענה, כי אין לקבל גרסת הנאשם בנוגע לריבוי מכשירי הטלפון וכי הטלפון שלו הוא המספר שנמסר הן בחקירתו והן במבחן הפסיכומטרי, קרי: 050-2121046.

התביעה טענה, כי הנאשם נמנע מלהביא עדים, שהיו עשויים לתמוך בגרסתו - הן בנוגע לטלפונים; הן בנוגע לטענתו, לפיה למד לבחינה ביחד עם אנשי צוות אחרים בבית החולים.

התביעה עתרה להרשיע הנאשם, חרף העובדה, כי המדובר בראיות נסיבתיות וזאת, לאור כך - שפרשנותה לאירועים היא הפרשנות היחידה המסתברת.

ההגנה טענה לפגמים שונים בעדויות המומחים ע.ת. 1 וע.ת. 3 אשר, לטענתה - לא בדקו את כתבי היד ביסודיות הנדרשת, לא בדקו מספיק אותיות ואף הסתפקו במעט כתבי יד לצורך השוואה.

ההגנה ביקשה לדחות עדותה של ע.ת. 2 באשר לפערי הציונים המקובלים וזאת היות שלא נתמכה במסמכים כלשהם.

ההגנה טענה, כי השוואת כתבי היד היתה אמורה להיעשות בשפה הערבית, בחלק הבחינה של כתיבת החיבור וכי הדבר לא נעשה ובכך נפגם כלל "הראיה הטובה ביותר".

לטענת ההגנה, עולה מהמוצג נ/1, כי החוקר ע.ת. 4 פנה למומחית ע.ת. 3 בבקשה, שתוכנה לא הובא לידיעת בית המשפט ובנוסף - שלח לה את חוות הדעת של המומחה ע.ת. 1 ובכך היה כדי לפגום במשקל חוות דעתה.

לטענת ההגנה - בוצע איכון למספר טלפון אחד בלבד ולא ליתר המספרים, שמסר הנאשם.

ההגנה טענה, כי גרסת הנאשם היתה עקבית וביקשה לקבל את הסבריו ולזכותו, ולו מחמת הספק.

דין והכרעה

הראיות שהוצגו מטעם התביעה, בתיק זה - הן ראיות נסיבתיות. אין בנמצא עדות ישירה, לפיה - מי שנבחן בבחינה נושא כתב האישום - לא היה הנאשם והתביעה מבקשת ללמוד זאת מתוך מכלול הראיות שהוצגו.

ברם, אין מניעה להכריע הדין על בסיס ראיות מסוג זה, כל עוד מובילות הן להיסק הגיוני בדמה קיומה של העובדה הטעונה הוכחה. ראו פרופ' י' קדמי **על הראיות - הדין בראי הפסיקה**, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009 (להלן: "**קדמי - על הראיות**"), חלק II, ע' 791. כוחה הראייתית של ראיה נסיבתית אינו נופל מכל ראיה אחרת (שם, ע' 792). הרשעה על פי ראיות נסיבתיות אפשרית כאשר המדובר בממצא המתחייב, על פי ההיגיון, השכל הישר ונסיון החיים, מהראיות שהוצגו - כמסקנה אחת ויחידה (שם, ע' 795).

במקרה דנן - מוצא בית המשפט, כי אין בנמצא מסקנה הגיונית או מסתברת אחרת לפערים בין הבחינה נושא כתב האישום לבין יתר הבחינות וכן לשוני בין כתבי היד, למעט המסקנה - כי אדם אחר הוא שניגש לבחינה נושא כתב האישום ובמקום הנאשם וכשליח מטעמו.

בית המשפט מקבל כמהימנה את עדותם של שני המומחים להשוואת כתבי יד - ע.ת. 1 ו-ע.ת. 3. המדובר בתחום מומחיות הנלמד מתוך פרקטיקה ולשני המומחים - נסיון עשיר עד מאוד בתחום. שני המומחים הגיעו למסקנה דומה - כי ההסתברות, שהמבחן נושא כתב האישום ויתר המבחנים - נכתבו על ידי אותו אדם - היא הנמוכה ביותר האפשרית. שני

המומחים ביססו טענתם על מספר מנגנונים של השוואה - צורת האותיות; כיוון הכתיבה; גודל הכתב ביחס למשבצות; ועוד. יצוין, כי מעיון במוצגים וביוחוד בראיות העזר ת/2 ו-ת/5 - ניתן להבחין בדברים גם בעין הדיוט.

שני המומחים התייחסו לכלל טענות ההגנה ושללו האפשרות, כי לחץ; עיפות; חלוף השנים; או העובדה - כי העברית אינה שפת אמו של הנאשם - עלולים להוביל לשינוי כלשהו במסקנתם ולטענתם - המדובר במאפיינים בסיסיים של הכתב, שאינם משתנים.

תמיד ניתן לטעון, כי ניתן היה להשוות יותר כתבי יד; יותר אותיות; לערוך השוואה גם של החיבורים; אך לעניין זה - כבר נפסק, שאין בנמצא חקירה מושלמת, אך יש להיזהר מהסטת הדיון משאלת ביסוס אשמתו של הנאשם אל האופן בו נערכה החקירה.

ראו, לעניין זה, ע"פ 5741/98 **עלי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אכן, המשטרה אמורה לערוך חקירה מלאה ויסודית ככל שניתן. אולם המשטרה אינה אמורה, ואינה מסוגלת, לערוך חקירה מושלמת בכל מקרה... אם הגיעה למסקנה כי יש בידה די ראיות כדי לתת תמונת אמת ולהוכיח לכאורה את האישום, ובעבירות חמורות נדרש שמסקנה זאת תהיה מקובלת גם על פרקליטות המדינה המגישה את האישום, היא אינה חייבת להמשיך בחקירה עד שתהיה מושלמת.

לענייננו, עמדו שני המומחים על כך, שהוצג להם די חומר על מנת להגיע למסקנות.

בית המשפט אינו מוצא פסול בכך, שחוות דעת המומחה ע.ת. 1 הוצגה למומחית ע.ת. 3. ניכר מחוות דעתה של ע.ת. 3, מעדותה ומהמסכים אליהם התייחסה - כי בדקה הדברים באופן עצמאי. אך מכל מקום, יאמר, כי לאחר שמיעת עדויות המומחים - די בכל אחת מחוות הדעת, בנפרד - כדי להביא לקביעה, כי המדובר בכתבי יד שונים.

לכל אלה יש להוסיף, כי ההגנה לא מצאה כלל להגיש חוות דעת מומחה מטעמה, שיהיה בה כדי לשלול, או אף להטיל ספק בקביעות המומחים מטעם התביעה. הטלת דופי בעדות מומחה, בלא שמוצגת תזה נגדית, הנתמכת בחוות דעת - הגם שהיא אפשרית - על פי רוב, לא תהיה בעלת משקל משמעותי.

ראו קדמי, על הראיות, חלק II, ע' 767:

אי הבאת ראיה לסתור עדות מומחה, שהובאה על ידי היריב - מותרת עדות זהו לבדה, והכלל הוא: "מטעם המשיבים לא הובאה כל חוות דעת מקצועית... לסתור... אם כך מה להם... כי ילינו על מסקנתו של בית המשפט קמא".

(כן ראו שם, הערת שוליים מס' 345 - ע"א 70/88 פז נ' אלון, פ"ד מד(3) 32, וכן, ר"ע 33/86 רפפורט נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) 244).

לעדויות המומחים מצטרפת עדותה של רכזת המהימנות וההערכה וקצינת הביטחון של המרכז הארצי לבחינות והערכה - ע.ת. 2. עדה זו משמשת בתפקיד שנים ארוכות, כאשר כל חשד לפגיעה בטוהר הבחינה מגיע לטיפול. העדה מסרה, כי על פי נסיונה המקצועי - שיפור ציון בבחינה והפער בציונים בין הבחינה נושא כתב האישום לבין יתר הבחינות שערך הנאשם - מוגבל ל-40-50 נקודות והפער היה מעל 180 נקודות.

כאן המקום לפרט את הציונים - להם זכה הנאשם בבחינות השונות, בחלוקה לתחומים, לרבות התייחסות לציון נוסף, בבחינת "אמירים", שהוא מקביל לחלק האנגלית:

ציונים	בחינה ראשונה מחודש 09/2007	בחינה שניה מחודש 10/2008	בחינה שבמחלוקת מיום 01.04.15	בחינה חוזרת מיום 26.05.21	מבחן אמיר
כמותי	73	76	117	81	
מילולי	57	60	91	74	
אנגלית	68	67	89	63	55

ודוק: הבחינה החוזרת בה השתתף הנאשם פחות מחודשיים לאחר הבחינה נושא כתב האישום היתה זהה לבחינה הקודמת, כשהנאשם נבחן בה, לאחר שלטענתו כבר נפגש בשאלות קודם לכן ולמרות זאת - נותר פער אדיר בציון. פער זה חזר על עצמו, בתחום האנגלית, גם במבחן "אמיר", שנערך לאחר הבחינה החוזרת.

כלל טענות הנאשם - בנוגע להיותו "לחוץ", "עייף", או כי לא התכונן, ולא ייחס משמעות לבחינה החוזרת - אינן תואמות את המסכת הראייתית ואת נסיון החיים וההיגיון ובית המשפט מקבל דברי העדה, ממנה התרשם כמקצועית ומהימנה, כי גם אם היו נכונים - לא היה בהם כדי להביא לפערים המשתקפים בטבלה.

עדות זו, בהצטרף לעדויות שני המומחים באשר לשוני בכתבי היד - אינה מותירה מסקנה מסתברת אחרת זולת - כי לא הנאשם הוא שנבחן בבחינה נושא כתב האישום.

אשר למחקרי התקשורת - בית המשפט אינו מקבל כמהימנה עדות הנאשם, הן כללית והן ספציפית באשר למכשירי הטלפון אותם החזיק. הנאשם מסר, בחקירתו במשטרה - מספר טלפון אחד כמספר ראשי (המספר הראשון שהופיע מודפס מקורו ככל הנראה במערכת המשטרתית - הנאשם עצמו אישר, בעדותו בבית המשפט, כי זה אינו מספר רלוונטי - והמספר שמסר הנאשם הופיע בכתב יד במשבצת "טלפונים נוספים"). מספר זה הוא - 050-2121046 ולגביו נערך האיכון, ממנו עולה בבירור, כי מחזיקו לא שהה באוניברסיטת בן-גוריון במועד בו נערכה הבחינה נושא כתב האישום ובנוסף עולה ממנו, כי נערכו שיחות רבות בשעות בהן אמור היה הנאשם להימצא בבחינה.

עמוד 15

מספר זה הוא גם המספר, שמסר הנאשם בבחינות השונות שנערכו לו, לרבות בבחינה החוזרת.

אמנם, באמרתו השניה של הנאשם - מסר שני מספרי טלפון נוספים ובבית המשפט אף הגדיל לעשות ומסר מספר רביעי, שלטענתו - משמשים אותו חליפות. הנאשם טען, כי החזיק, ביום הבחינה, במספר טלפון נוסף, שהוא ברשות אשתו בדרך כלל. למרות זאת - לא היה בידו להסביר הכיצד בשעות בוקר מוקדמות נמצא המכשיר, שלטענתו נותר בבית, באזור בית החולים - שם עבד הנאשם, ככל הנראה, משמרת לילה. עוד לא היה בידו להסביר העובדה, כי חרף דבריו, שהמכשיר נשאר בבית או היה בתיקון - "טייל" המכשיר בנקודות שונות בעיר רהט ובעיר באר שבע במועד הבחינה.

ההגנה טענה ארוכות בנוגע לכך, שלא הוזמנו מחקרי תקשורת באשר ליתר המספרים, שמסר הנאשם.

ברם, משמסר הנאשם את המספר, לגביו נערכו מחקרי התקשורת - אך הגיוני ומסתבר, שהיחידה החוקרת תזמין המחקרים האמורים בנוגע למספר זה. הנאשם לא טרח להביא לבית המשפט עדים כלשהם, שיאשרו טענתו, כי החזיק במספר מכשירים וכי החליף המכשירים עם אשתו. מה קל היה להביא, את אשתו לעדות - אך הדבר לא נעשה. הנאשם גם לא הציג מחקרי תקשורת אחרים מטעמו, המוכיחים, כי אחד המכשירים האחרים - שהיה במקום הבחינה. כל גרסתו של הנאשם בנוגע למכשירים החלופיים היא כבושה (הועלתה רק באמרה השניה) והיא אינה הגיונית ואינה תואמת את נסיון החיים וגם לא את הראיות בתיק, שכן - לכל אורך הדרך - תקשרו עם הנאשם - הן היחידה החוקרת והן המרכז הארצי לבחינות והערכה - באמצעות מספר זה בלבד.

מכל מקום - כפי שנקבע לעיל - די היה בעדויותיהם של שני המומחים וכן רכזת המהימנות וההערכה ע.ת. 2, כדי להרשיע הנאשם, גם ללא מחקרי התקשורת, אשר יש בהם כדי לחזק את יתר הראיות, אך הם אינם נדרשים לצורך הרשעה.

כפי שנאמר כבר לעיל - אין בית המשפט מוצא, כי ניתן לבסס ממצא כלשהו על עדות הנאשם, שלא נמצאה מהימנה בנקודות רבות ושונות.

בית המשפט אינו מקבל טענת הנאשם, כי לא הבין כלל מדוע הוזמן לבחינה חוזרת.

בית המשפט אינו מקבל כהגיונית את טענתו, כי לא ייחס משמעות לבחינה החוזרת ורשם את התשובות בה כלאחר יד. שכן, הציון בבחינה זו דומה לציונים בבחינות המוקדמות של הנאשם מהשנים 2007 - 2008 וגם לציון במבחן "אמירים" שנערך לאחר הבחינה החוזרת (בכל הנוגע לתחום האנגלית).

בית המשפט אינו מקבל טענת הנאשם לפערים בלחץ, בעיפות או במידת ההכנה לבחינה החוזרת, לעומת הבחינה נושא כתב האישום. עולה מהראיות, כי גם לפני הבחינה נושא כתב האישום היה הנאשם במשמרת לילה. הנאשם לא

הביא כל ראייה התומכת בטענתו, כי התכונן לאחת מהבחירות - לא לזו נושא כתב האישום ולא לחוזרת. הנאשם לא השתתף בקורס הכנה כלשהו. חברי הצוות מבית החולים שלטענתו סייעו לו ללמוד לבחינה נושא כתב האישום - לא הובאו מטעמו לעדות. כפי שמסר הנאשם עצמו - אינו אדם הנוהג להשקיע בלימודיו. אמור מעתה - לא הוצגו ראיות לפיהן היה בסיס כלשהו לשוני במידת ההכנה, במידת הריכוז, במידת העייפות של הנאשם בין הבחירות השונות ואם קיים שוני - הרי הוא לטובת הבחינה החוזרת, שהנאשם הגיע אליה לאחר שכבר הבין, שהיתה בעיה עם הציון הקודם והיא אף כללה את אותן שאלות בדיוק שהיו בבחינה שלפניה, כך שעל פי ההיגיון ונסיון החיים - היה אמור להעריך אליה ביתר שאת והיא אף היתה אמורה להיות קלה יותר בעבור הנאשם.

גם גרסאותיו השונות של הנאשם בנוגע למכשירי הטלפון בהם החזיק - היו מתפתלות, בלתי עקביות ולא הגיוניות.

ההגנה טענה לעקביות בגרסת הנאשם. העקביות היחידה היא העובדה, כי לכל אורך הדרך טען הנאשם, שהוא שנבחן בבחינה נושא כתב האישום. טענה זו היא פשוטה מאוד ולא קשה לשמור על עקביות בנוגע אליה. אך חוסר העקביות עולה בבירור באשר לכל יתר הנסיבות האופפות את הבחינה, החל משאלת ההכנה לבחינה; עבור לשאלה, האם הגיע הנאשם לבחינה לאחר משמרת לילה; שאלת הטלפון בו החזיק הנאשם; שאלת ההבנה בנוגע למטרת הבחינה החוזרת - בכל אלה נתפס הנאשם לשינויי גרסה תכופים, שאינם מותירים מקום לכל מסקנה אחרת, זולת - כי לא מסר אמת.

בית המשפט מאמץ את עדויותיהם של עדי התביעה 1 - 3, וכן את חוות הדעת המפורטות ת/1 (על ראיית העזר ת/2) וכן ת/4 (על ראיית העזר ת/5), ביחד עם עדותה של רכזת המהימנות וההערכה ע.ת. 3. בית המשפט דוחה את גרסת הנאשם.

הנאשם אישר, בעדותו, כי נדרש לציון הפסיכומטרי כדי לשפר את השכלתו ואת תנאי השכר שלו. את הציון הפסיכומטרי - ביקש הנאשם לקבל תוך שאחר יבחן במקומו, כלומר - על ידי מעשה מרמה. מעשה המרמה לא צלח ולכן - הועמד הנאשם לדין בחלופה של נסיון לקבלת דבר במרמה.

אשר לעבירה הנוספת נושא כתב האישום - על פי ממצאי בית המשפט בהכרעת הדין - הנאשם לא התייצב פיזית לבחינה נושא כתב האישום. ברם - לעניין זה, המסקנה היחידה האפשרית, העולה מהראיות הנסיבתיות - שלח הנאשם אדם אחר להיבחן, כשאותו אדם התחזה לנאשם.

סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, קובע "מבצע העבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר". בית המשפט מקבל טענת התביעה בסיכומיה, כי מעשה ההתחזות בוצע על ידי הנאשם באמצעות אחר. בנסיבות אלה - אין מניעה להרשיעו גם בהוראת החיקוק מס' 2 בכתב האישום.

לאור כל האמור - מרשיע בית המשפט את הנאשם בעובדות ובעבירות שבכתב האישום, כשבנוגע להוראת החיקוק מס' 2 בפרק ב' לכתב האישום - יורשע בה הנאשם בצירוף עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשפ"א, 01 יוני 2021, במעמד הצדדים.